

A TANÁCS 1225/2009/EK RENDELETE

(2009. november 30.)

az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről

(kodifikált változat)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 133. cikkére,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”), 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről ⁽²⁾ szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletet több alkalommal jelentősen módosították ⁽³⁾. Az átláthatóság és az ésszerűség érdekében az említett rendeletet kodifikálni kell.
- (2) Az 1994-ben lezárult multilaterális kereskedelmi tárgyalások eredményeként újabb megállapodások születtek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (a továbbiakban: GATT) VI. cikkének végrehajtásáról. A dömpingre és a szubvenciókra vonatkozó új szabályok egymástól eltérő természetének figyelembevételével az is indokolt, hogy mindkét területen külön közösségi szabályrendszer legyen. A fentiekből következően a szubvenciókról és a kiegyenlítő vámokról szóló új szabályokat külön rendelet tartalmazza.
- (3) A dömpingmegállapodás, nevezetesen az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról kötött megállapodás (a továbbiakban: az 1994. évi dömpingellenes megállapodás) részletes szabályokat tartalmaz, különösen a dömping kiszámítására és a vizsgálat kezdeményezésével, illetve lefolytatásával kapcsolatos eljárásokra vonatkozóan, ideértve a tények megállapítását és feldolgozását, az ideiglenes intézkedések meghozatalát, a dömpingellenes vámok kivetését és behajtását, a dömpingellenes intézkedések időtartamát és felülvizsgálatát, valamint a dömpingellenes vizsgálatokhoz kapcsolódó információk nyilvánosságra hozatalát. Az ezen szabályok megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetét a közösségi jogba a lehető legteljesebb mértékben be kell építeni.

- (4) A szabályok alkalmazása során a GATT-egyezmény által megállapított jogok és kötelezettségek egyensúlyának megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy a Közösség tekintetbe vegye, hogy ezeket a szabályokat a Közösség fő kereskedelmi partnerei miként értelmezik.
- (5) Kíváncos, hogy a rendes érték kiszámítására vonatkozóan világos és részletes szabályok kerüljenek megállapításra. Különösen, ezen értéknek minden esetben az exportáló ország szokásos kereskedelmi forgalmában mutatkozó reprezentatív értékesítésen kell alapulnia. Célszerű iránymutatást adni arra vonatkozólag, hogy a dömping meghatározásának alkalmazásában a felek mikor tekinthetők társult feleknek. Célszerű meghatározni azokat a körülményeket, amelyek között a hazai eladások veszteségesnek tekinthetők és figyelmen kívül hagyhatók, és amelyek esetén a fennmaradó értékesítést vagy a számtanilag képzett rendes értéket, illetve valamely harmadik országba történő értékesítést lehet alapul venni. Indokolt a megfelelő költségelosztást is biztosítani, még az induló helyzetekben is, és iránymutatást adni az induló helyzet meghatározását, illetve a költségelosztás mértékét és módszerét illetően. A rendes érték megállapításakor meg kell jelölni az értékesítési, az általános és az igazgatási költségek összegének és az ebbe az értékbe beleszámítandó haszonkulcsnak a meghatározásához alkalmazott módszereket.
- (6) A rendes értéknek a nem piacgazdasággal rendelkező országok esetében történő meghatározásakor helyénvalónak látszik az e célra használandó megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik ország kiválasztására vonatkozó szabályok megállapítása, ahol pedig nem lehet megfelelő harmadik országot találni, ott a rendes érték megállapításának más elfogadható alapon történő meghatározása.
- (7) Indokolt a Közösség dömpingellenes gyakorlatának felülvizsgálata annak érdekében, hogy figyelembe lehessen venni a megváltozott gazdasági feltételeket Kazahsztánban. Különösen helyénvaló annak megállapítása, hogy a rendes érték meghatározható a piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályoknak megfelelően azokban az esetekben, ahol kimutatható, hogy a piaci feltételek érvényesülnek az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó vonatkozásában.
- (8) Az is helyénvaló, hogy hasonló bánásmódot biztosítsanak az olyan országokból származó behozatal számára, amely országok a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagjai az adott dömpingellenes vizsgálat megindításának idején.

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o.

⁽³⁾ Lásd az I. mellékletet.

- (9) Helyénvaló annak meghatározása, hogy a piaci feltételek érvényesülését meghatározó vizsgálat elvégzésére kerül sor a vizsgálat alá eső egy vagy több olyan gyártó által megfelelően indokolt kérelem alapján, akik élni kívánnak azzal a lehetőséggel, hogy a piacgazdasággal rendelkező országokra alkalmazandó szabályok alapján kerüljön sor a rendes érték meghatározására.
- (10) Célszerű meghatározni az exportátart, és felsorolni azokat a kiigazításokat, amelyeket abban az esetben kell végrehajtani, amikor ezen árak az első szabadpiaci ár alapján való képzése szükségessé válik.
- (11) Az exportár és a rendes érték tisztességes összehasonlításának biztosítása érdekében tanácsos felsorolni azokat a tényezőket, amelyek az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásolhatják, és lefektetni annak pontos szabályait, hogy a kiigazításokat mikor és hogyan kell végrehajtani, ideértve azt is, hogy el kell kerülni a kiigazítások megkettőződését. Azt is szükséges biztosítani, hogy az összehasonlítás az átlagárak használatával történjék, ugyanakkor az egyedi exportárak az átlagos rendes értékkel is összehasonlíthatók legyenek, ha az előbbi vevőnként, régióként és időszakonként eltérő.
- (12) Szükséges világos és részletes iránymutatásokat alkotni azokra a tényezőkre vonatkozóan, amelyek lényegesek lehetnek annak megállapításában, hogy a dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt, illetve fenyeget-e jelentős kár okozásával. Annak kimutatásakor, hogy az érintett behozatal mennyisége és árszínvonala miatt a Közösség valamely gazdasági ágazata kárt szenvedett, figyelmet kell fordítani az egyéb tényezőkre és különösen a Közösségen belül uralkodó piaci viszonyokra.
- (13) Tanácsos meghatározni a „közösségi gazdasági ágazat” fogalmát és biztosítani, hogy az exportőrökkel kapcsolatban álló felek kizárhatók legyenek ebből a gazdasági ágazatból, továbbá tanácsos meghatározni a „kapcsolatban áll” fogalmát. Szükséges biztosítani, hogy a Közösség valamely régiójának termelői érdekében dömpingellenes intézkedéseket telessenek, és megállapítani az ilyen régiók meghatározására vonatkozó iránymutatásokat.
- (14) Szükséges meghatározni, hogy ki tehet dömpingellenes panaszt, beleértve azt is, hogy milyen mértékben kell ezt a közösségi gazdasági ágazatnak támogatnia, és meg kell határozni, hogy az ilyen panasznak a dömpingről, a kárról és az okozati összefüggésről milyen információkat kell tartalmaznia. Célszerű meghatározni a panaszok elutasítására vagy az eljárás megindítására vonatkozó eljárást.
- (15) Szükséges meghatározni, hogy a hatóságok által megkívánt információkról az érdekelt feleket milyen módon kell értesíteni, és milyen módon kell nekik megfelelő lehetőséget adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. Kívánatos világosan megállapítani a vizsgálat során követendő szabályokat és eljárásokat, különösen azokat a szabályokat, amelyek alapján az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat kifejezhetik és a megszabott határidőn belül információkat bocsáthatnak rendelkezésre, amennyiben ilyen álláspontokat és információkat is figyelembe kell venni. Indokolt megszabni, hogy valamely érdekelt fél milyen feltételek mellett férhet hozzá, illetve férhet észrevételeket a többi érdekelt fél által nyújtott információkhoz. A tagállamok és a Bizottság között az információgyűjtés terén is együttműködésre van szükség.
- (16) Szükséges meghatározni az átmeneti vámok kivetésének feltételeit, így azt is, hogy azok a kezdeményezéstől számított 60 napnál hamarabb, illetve kilenc hónapnál később nem vehetők ki. Adminisztratív okokból szükséges előírni, hogy ezeket a vámokat vagy közvetlenül egy kilenc hónapos időszakra, vagy két lépcsőben, egy hat hónapos és egy három hónapos időszakra minden esetben a Bizottság vesse ki.
- (17) Szükséges meghatározni azon kötelezettségvállalások elfogadási eljárásait, amelyek átmeneti vagy végleges vámok kivétele helyett megszüntetik a dömpinget és a károkat. Indokolt meghatározni a kötelezettségvállalások visszavonásának vagy megszegésének következményeit és azt, hogy átmeneti vámokat lehessen kivetni azokban az esetekben, amikor a kötelezettségvállalás megszegésének gyanúja áll fenn, vagy amikor a megállapított tényállás kiegészítéséhez további vizsgálatra van szükség. A kötelezettségvállalások elfogadásakor ügyelni kell arra, hogy a javasolt kötelezettségvállalások és azok végrehajtása ne eredményezzen versenyellenes magatartást.
- (18) Szükséges biztosítani, hogy az ügyek befejezése – függetlenül attól, hogy hoztak-e végleges intézkedéseket – rendszerint a vizsgálat kezdetétől számított 12 hónapon belül megtörténjék és 15 hónapot semmilyen esetben sem haladjon meg. A vizsgálatokat és az eljárásokat meg kell szüntetni, ha a dömping csekély mértékű vagy a kár elhanyagolható, és indokolt meghatározni e fogalmakat. Az intézkedések foganatosítása esetén szükséges rendelkezni a vizsgálatok megszüntetéséről, és szükséges előírni, hogy a vámnak kisebbnek kell lennie, mint a dömpingkülönbözlet összegének, ha a kárt ez a kisebb összeg is megszünteti, továbbá meg kell adni a vámösszeg kiszámításának mintavétel esetén alkalmazandó módszerét.
- (19) Szükséges gondoskodni az átmeneti vámok visszamenőleges hatályú beszedéséről, amennyiben ez indokolt, és az alkalmazandó végleges intézkedések megghiúsításának megakadályozása érdekében meg kell határozni azokat a körülményeket, amelyek a vámok visszamenő hatályú alkalmazását kiválthatják. Szükséges gondoskodni arról is, hogy a kötelezettségvállalások visszavonása és megszegése esetén a vámok visszamenő hatállyal is alkalmazhatóak legyenek.

- (20) Szükséges biztosítani, hogy az intézkedések hatálya öt év után megszűnjék, kivéve, amikor egy felülvizsgálat azt mutatja, hogy azokat fenn kell tartani. Abban az esetben, ha a megváltozott körülményekről elegendő bizonyítékot terjesztenek elő, időközi felülvizsgálatokat vagy vizsgálatokat szükséges előírni annak érdekében, hogy megállapítható legyen, indokolt-e a dömpingellenes vámok visszatérítése. Indokolt megállapítani, hogy az exportárak számtani képzését szükségessé tevő dömping-újraszámítás esetén a vámok nem kezelhetők a behozatal és a viszonteladás között felmerült költségként, ha az adott vám megjelenik a Közösség intézkedései alá eső termékek áraiban.
- (21) Kifejezetten elő kell írni az exportár és a dömpingkülönbözet újbóli megállapítását, ha a vámot az exportár valamely kompenzációs megállapodás formájában visszanyeri, és a Közösség intézkedéseinek hatálya alá tartozó termékek áraiban az intézkedések nem jelennek meg.
- (22) Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás nem tartalmaz a dömpingellenes intézkedések kijátszására vonatkozó rendelkezéseket, jóllehet egy külön GATT miniszteri határozat felismeri a kijátszás problémáját, és azt határozathozatal céljából a GATT Dömpingellenes Bizottsága elé terjesztette. A többoldalú tárgyalások eddigi eredménytelensége miatt és a WTO Dömpingellenes Bizottságának határozata előtt, szükséges, hogy a közösségi szabályozás rendelkezéseket tartalmazzon azon gyakorlatok – köztük a termékek Közösségben vagy harmadik országban történő összeszerelésének – kezelésére, amelyeknek fő célja a dömpingellenes intézkedések kijátszása.
- (23) Szintén kívánatos egyértelműen meghatározni, hogy mely gyakorlat képezi a hatályos intézkedések kijátszását. Az intézkedések kijátszása a Közösségen belül és azon kívül egyaránt előfordulhat. Következésképpen szükséges előírni, hogy az a már meglévő lehetőség, mely szerint az importőröket mentesíthetik a kiterjesztett vámok alól, az exportőrök esetében is megengedhető legyen, amikor a vámokat kiterjesztik a Közösségen kívül történő kijátszás kezelésére.
- (24) Célszerű engedélyezni a dömpingellenes intézkedések felfüggesztését azon esetekben, amikor a piaci viszonyokban olyan ideiglenes változás következik be, amely ezen intézkedések fenntartását átmenetileg indokolatlanná teszi.
- (25) Szükséges biztosítani, hogy a vizsgálat alatt levő importra behozatalkor nyilvántartásba vételi kötelezettséget lehessen megállapítani annak érdekében, hogy azt követően az ilyen behozatal ellen intézkedéseket lehessen foganatosítani.
- (26) Az intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében szükséges, hogy a tagállamok nyomon kövessék, és jelentseék a Bizottságnak a vizsgálat alá eső és az intézkedések által érintett termékek importkereskedelmét és az e rendelet alapján beszedett vámok összegét.
- (27) Szükséges biztosítani, hogy egy tanácsadó bizottság rendszeresen és a vizsgálat meghatározott szakaszaiban konzultációt tartson. A tanácsadó bizottságnak a tagállamok képviselőiből kell állnia, elnöke a Bizottság képviselője.
- (28) A tanácsadó bizottság keretében a tagállamoknak nyújtott információ gyakran technikai jellegű, és bonyolult gazdasági és jogi elemzést igényel. Annak érdekében, hogy a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére ennek az információnak a mérlegelésére, az információt a tanácsadó bizottság elnöke által kitűzött ülésnap előtt megfelelő időpontban kell megküldeni a tagállamoknak.
- (29) Célszerű ellenőrző látogatásokat előírni a dömpingről és a károkról benyújtott információk ellenőrzése céljából, mely látogatások azonban a kérdőívek előírászerű megválaszolásától függenek.
- (30) Elengedhetetlen a mintavétel előírása azokban az esetekben, amikor a felek vagy az ügyletek száma nagy, annak érdekében, hogy a vizsgálatok a kitűzött határidőn belül befejeződhesseken.
- (31) Szükséges biztosítani, hogy a felek nem megfelelő együttműködése esetén más információk is felhasználható legyenek a tények megállapításához; ezek az információk kedvezőtlenebbek lehetnek a felek számára, mint abban az esetben, ha közreműködtek volna.
- (32) Indokolt rendelkezéseket hozni a bizalmas információk kezeléséről annak érdekében, hogy üzleti titkok ne kerüljenek nyilvánosságra.
- (33) Elengedhetetlen rendelkezéseket hozni arról, hogy a lényeges tényekről és szempontokról az arra jogosult felek megfelelő tájékoztatást kapjanak, és hogy erre a tájékoztatásra – a Közösség döntéshozatali folyamatának megfelelő figyelembevételével – a felek érdekeinek védelmét lehetővé tevő határidőn belül kerüljön sor.
- (34) Indokolt olyan igazgatási rendszer létrehozása, amelynek a keretében feltárhatóak az arra vonatkozó érvek, hogy az intézkedések a Közösség – beleértve a fogyasztók – érdekeit szolgálják-e, helyes továbbá az érdekelt felek tájékoztatáshoz való jogainak és azoknak a határidőknek a meghatározása, amelyeken belül az információkat be lehet nyújtani,

ELFOGADTA EZT AZ RENDELETET:

1. cikk

Alapelvek

- (1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

(3) Az exportáló ország rendszerint a származási ország. Az exportáló ország lehet azonban egy közvetítő ország is, kivéve azt az esetet, amikor például a terméket az országon keresztül csak átszállítják, vagy ha abban az országban ilyen terméket nem állítanak elő, vagy annak ott nincs összehasonlítható ára.

(4) E rendelet alkalmazásában a „hasonló termék” az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában azt a terméket, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.

2. cikk

A dömping tényének a megállapítása

A. RENDES ÉRTÉK

(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók árai alapján is meg lehet állapítani.

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a szokásos kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

Annak meghatározása érdekében, hogy két fél társultnak tekinthető-e, figyelembe lehet venni a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 143. cikkében ismertetett egymással kapcsolatban álló felek fogalmának meghatározását.

(2) A rendes értéket rendszerint a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítése alapján állapítják meg, ha ezek az eladások elérik az érintett termék Közösségben eladott mennyiségének öt vagy ennél nagyobb százalékát. Kisebbségi eladási mennyiséget is lehet azonban használni, amennyiben például a felszámított árak az érintett piacon reprezentatívnak minősülnek.

(3) Ha a szokásos kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy az nem kielégítő mértékben kerül

értékesítésre, vagy ha az adott piaci helyzet miatt ilyen eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást, a hasonló termék rendes értékét a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és igazgatási költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének az alapján, vagy a szokásos kereskedelmi forgalom keretében egy megfelelő harmadik országba irányuló exportárak alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az árak reprezentatívnak tekinthetők.

Az érintett termékre vonatkozóan – az első albekezdés értelmében – sajátos piaci helyzet fennállása többek között akkor állapítható meg, ha az árak mesterségesen alacsonyak, ha jelentős volumenű barterkereskedelmet folytatnak, vagy ha nem kereskedelmi jellegű feldolgozásról szóló megállapodások vannak érvényben.

(4) Hasonló terméknek az exportáló ország hazai piacán vagy egy harmadik országba irányuló exportálásával az (állandó és változó) egységnyi előállítási költség és az ahhoz hozzászámított eladási, általános és adminisztratív költségek alatti áron való értékesítése az ár miatt a szokásos kereskedelmi forgalom keretén kívülnek tekinthető, és ezért a rendes érték megállapításakor figyelmen kívül hagyható, de csak akkor, ha megállapítást nyer, hogy az ilyen eladások hosszabb időn át és jelentős mennyiségben zajlanak, és olyan árakon, amelyek ésszerű időn belül nem fedeznek minden költséget.

Ha az eladáskor a költségeknél alacsonyabb árak magasabbak a súlyozott átlagköltségeknél a vizsgálati időszakban, akkor úgy minősülnek, hogy ésszerű időn belül minden költséget fedeznek.

A hosszabb időtartam rendszerint egy év, de semmilyen körülmények között sem lehet hat hónapnál kevesebb, és az egységnyi költség alatti eladások akkor minősülnek ezen időtartam alatt jelentős mennyiségűnek, ha megállapítást nyer, hogy a súlyozott eladási átlagár a súlyozott átlagos egységnyi költség alatt van, vagy hogy az egységnyi költség alatti eladások mértéke eléri vagy meghaladja a rendes érték megállapításához használt eladások 20 %-át.

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.

A helyes költségfelosztásról beterjesztett bizonyítékokat figyelembe kell venni, amennyiben bizonyítást nyer, hogy ezeket a költségfelosztásokat a múltban rendszeresen használták. Megfelelőbb módszer hiányában a forgalom szerinti költségfelosztás részesül előnyben. Ha az ezen albekezdés szerinti költségfelosztásban nem szerepelnek, akkor a költségeket megfelelően ki kell igazítani azoknál az egyszerű költségtételeknél, amelyek a jövőbeni és/vagy jelenlegi gyártást segítik elő.

⁽¹⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

Ha a költségekre a költségmegtérülési időszak egy részében hatással van a jelentős kiegészítő beruházásokat igénylő új gyártóberendezések használata és az alacsony kapacitáskihasználási arány, amelyek mindegyike a vizsgálati időszak során vagy annak egy részében zajló, induló műveletek eredménye, az induló szakaszban átlagköltségnek azokat a költségeket kell tekinteni, amelyeket a fent említett költségelosztási szabályok figyelembevételével egy ilyen szakasz végén kell alkalmazni, és azokat, az érintett időszakra, ezen a szinten be kell számítani a (4) bekezdés második albekezdésében említett súlyozott átlagköltségek összegébe. Az induló szakasz hosszát az adott gyártó vagy exportőr körülményeinek figyelembevételével kell meghatározni, de ez nem haladhatja meg a költségmegtérülési időszak megfelelő kezdő hányadát. A vizsgálati időszak során alkalmazandó e költségkiigazításhoz figyelembe kell venni az ennél az időszagnál hosszabb induló szakaszra vonatkozó információkat, ha azokat az ellenőrző látogatások előtt és a vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül terjesztették elő.

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

- a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra nézve, a hasonló terméknek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;
- b) a kérdéses termelőknél vagy exportőröknél az azonos általános kategóriába tartozó termékek előállítására és értékesítésére a szokásos kereskedelmi forgalomban a származási ország hazai piacán alkalmazandó tényleges összegek alapján;
- c) bármilyen más ésszerű módszer alapján, feltéve, hogy az így megállapított nyereség összege nem haladja meg más exportőrök vagy gyártók által az azonos általános kategóriába tartozó termékek eladásával a származási ország hazai piacán rendszeren elért nyereséget.

(7)

- a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból ⁽¹⁾ származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számításilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más ésszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy ésszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni; ha mód van rá, olyan, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

⁽¹⁾ Beleértve, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt és Üzbegisztánt.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megkezdése után rövid időn belül tájékoztatják a kijelölt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és tíz nap áll rendelkezésükre észrevételeik megtételére.

- b) A Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.
- c) A b) pont szerinti kérelmet írásba kell foglalni, és ennek elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:
 - a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
 - a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
 - a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,
 - az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
 - a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

A vizsgálat megkezdésétől számított három hónapon belül döntést kell hozni arról, hogy a gyártó megfelel-e a fent említett kritériumoknak, miután külön konzultációkat folytattak a tanácsadó bizottsággal, és miután a Közösség érintett gazdasági ágazata számára lehetőséget biztosított az észrevételek megtételére. Ez a döntés az egész vizsgálat folyamán hatályban marad.

B. EXPORTÁR

(8) Az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra értékesített termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

(9) Azokban az esetekben, amikor nincs exportár, vagy amikor az exportár az exportőr és az importőr vagy egy harmadik fél közötti üzleti kapcsolat vagy kompenzációs megállapodás miatt megbízhatatlannak látszik, az exportár annak az árnak az alapján képezhető, amelyen az importált termék elsőként viszonteladásra kerül egy független vevő részére, illetve ha a termék nem kerül viszonteladásra független vevő részére vagy nem abban az állapotban kerül viszonteladásra, ahogy importálták, az exportár bármely ésszerű alapon megállapítható.

Ezekben az esetekben az importálás és a viszonteladás között felmerülő minden költségen, beleértve a vámokat és adókat, valamint a felhalmozódó nyereségen kiigazításokat kell végrehajtani a közösségi határnál megbízható exportár megállapítása érdekében.

A kiigazítandó tételek magukban foglalják azokat, amelyeket rendszerint az importőr visel, de amelyeket a felek közül, akár a Közösségen belül, akár azon kívül, az fizet meg, aki az importőrrel vagy az exportőrrel üzleti kapcsolatban áll vagy vele kompenzációs megállapodást kötött, beleértve a szokásos fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségeket; az importáló országban a termékek behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő vámokat, az esetleges dömpingellenes vámokat és más adókat; az ésszerű értékesítési, általános és igazgatási költségeket és a haszonkulcsot.

C. ÖSSZEHASONLÍTÁS

(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

a) Fizikai jellemzők

Ki kell igazítani az adott termék fizikai jellemzőiből adódó különbségeket. A kiigazítás mértékének összhangban kell lennie az eltérés ésszerűen megbecsült piaci értékével.

b) Behozatali költségek és közvetett adók

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket a Közösségbe exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

c) Árengedmények és mennyiségi kedvezmények

Ki kell igazítani az árengedmények és a kedvezmények különbségeit, beleértve a mennyiségi kedvezményeket is, ha ezek mennyiségileg megfelelően meghatározottak és közvetlenül kötődnek a kérdéses eladásokhoz. Kiigazítást lehet tenni a később esedékessé váló árengedmények és kedvezmények vonatkozásában is, ha a követelés a korábbi időszakok következetes gyakorlatán alapul, ideértve az árengedményekre, illetve kedvezményekre való jogosultság feltételeinek való megfelelést is.

d) A kereskedelem szintje

i. Biztosítani kell a kereskedelmi szintek esetleges különbségeinek kiigazítását, beleértve minden olyan eltérést, amely az eredetiberendezés-gyártói eladásokban keletkezhet, ha mindkét piac terjesztési láncja vonatkozásában bizonyítást nyer, hogy az exportár – beleértve a számtanilag képzett exportárat is – a rendes értéktől eltérő kereskedelmi szinten van, és hogy ez az eltérés az árak összehasonlíthatóságát befolyásolta, amit az exportáló ország hazai piacának különböző kereskedelmi szintjein az eladó szerepének és árainak tartós és határozott különbségei igazolnak. A kiigazítás mértékének az eltérés piaci értékén kell alapulnia.

ii. Az i. alpontban nem említett körülmények között azonban külön kiigazítás végezhető, ha a kereskedelem szintjében mutatózó meglévő eltérés nem határozható meg az exportáló országok hazai piacán a megfelelő szintek hiánya miatt, vagy ha bizonyos funkciókról egyértelműen kimutatható, hogy az összehasonlítás során alkalmazandó kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szintekre vonatkoznak.

e) Fuvarozási, biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek

Ki kell igazítani az érintett terméknek az exportőr telephelyéről egy független vevőhöz történő eljuttatásához közvetlenül kapcsolódó költségek különbségeit, amennyiben a felszámított árak az ilyen költségeket tartalmazzák. Ezek a költségek magukban foglalják a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségeket.

f) Csomagolás

Ki kell igazítani az érintett termék csomagolásával kapcsolatos közvetlen költségek eltéréseit.

g) *Hitel*

Ki kell igazítani a szóban forgó eladásokra nyújtott bármely hitel költségének különbségeit, amennyiben ezt a tényezőt a felszámított ár megállapításakor figyelembe veszik.

h) *Eladás utáni költségek*

Ki kell igazítani a jogszabály és/vagy az adásvételi szerződés által meghatározottak szerint nyújtott szavatosság, jótállás, műszaki támogatás és vevőszolgálat közvetlen költségeinek különbségeit.

i) *Jutalékok*

Ki kell igazítani a szóban forgó eladások után kifizetett jutalékok különbségeit.

A „jutalék” fogalma magában foglalja azt az árrést is, amelyet az adott termék vagy a hasonló termék kereskedője akkor kap, ha ez a kereskedő hasonló feladatokat lát el, mint a jutalék alapján dolgozó ügynök.

j) *Pénznemek átváltása*

Ha az árak összehasonlításához valutaátváltásra van szükség, az ilyen átváltást az eladás napján érvényes árfolyam szerint kell végezni, kivéve ha a szóban forgó exporteladáshoz közvetlenül határidős piaci valutaadás kapcsolódik, mely esetben a határidős piaci eladás árfolyamát kell használni. Az eladás napja rendszerint a számla keltének a napja, de használható a szerződés, a vételi megbízás vagy a rendelés-visszaigazolás dátuma is, ha ezekkel az eladás főbb feltételeit pontosabban meg lehet állapítani. Az árfolyam-ingadozásokat figyelmen kívül kell hagyni, és az exportőröknek 60 napot kell biztosítani a vizsgálati időszak alatti tartós árfolyammozgások figyelembevételére.

k) *Egyéb tényezők*

Kiigazítást lehet végezni az a)–j) pontban nem említett egyéb, tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.

D. DÖMPINGKÜLÖNBÖZET

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbözet meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának a Közösségbe irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek a Közösségbe exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag alapján megállapított rendes értéket azonban a

Közösségbe irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárak vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.

(12) A dömpingkülönbözet az az összeg, amellyel a rendes érték az exportárt meghaladja. Eltérő dömpingkülönbözet esetén súlyozott átlagú dömpingkülönbözetet lehet megállapítani.

3. cikk

A kár megállapítása

(1) E rendelet alkalmazásában a „kár”, amennyiben másként nincs meghatározva, a közösségi gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, a közösségi gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetést, illetve a közösségi gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kármegállapításnak egyértelmű bizonyítékokon és tárgyalagos vizsgálaton kell alapulnia:

- a) mind a dömpingelt behozatalimport mennyiségét és a dömpingelt importbehozatalnak a Közösség piacán lévő hasonló termékek ára gyakorolt hatását;
- b) mind az ilyen importbehozatalnak a közösségi gazdasági ágazatraiparra gyakorolt hatását illetően.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy a Közösségen belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az arra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős árálakínálás a közösségi gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(4) Amikor egyszerre több országból érkező termék behozatala képezi a dömpingellenes vizsgálat tárgyát, az ilyen behozatal hatásait csak akkor lehet összesítve értékelni, ha megállapítást nyer, hogy:

- a) az egyes országokból érkező behozatalra megállapított dömpingkülönbözet magasabb a 9. cikk (3) bekezdésében meghatározott minimum százaléklábnál és egyik ország importbehozatalának mennyisége sem elhanyagolható; továbbá
- b) az importtermékek közötti verseny feltételeit, valamint az importtermékek és a hasonló közösségi termékek közötti verseny feltételeit figyelembe véve a behozatal hatásainak összesített értékelése megfelelő helyénvaló.

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbség tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének vagy a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; a közösségi árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, a közösségi gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak a közösségi gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége, a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai, a harmadik országbeli és a közösségi gyártók korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny, a technológiai fejlődés, valamint a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye és termelékenysége.

(8) A dömpingelt behozatal hatását a hasonló terméknek a közösségi gazdasági ágazat általi termeléséhez viszonyítva kell megállapítani, amikor a rendelkezésre álló adatok lehetővé teszik e termelés elhatárolását olyan ismérvek alapján, mint a termelési folyamat, a gyártók eladásai és nyeresége. Ha a termelés ilyen elhatárolására nincs lehetőség, a dömpingelt behozatal hatásait az olyan hasonló terméket magában foglaló legszűkebb termékcsoport vagy termékkála termelésének vizsgálatával kell megállapítani, amelyre nézve a szükséges információ rendelkezésre áll.

(9) A jelentős kárral való fenyegetés meghatározásának tényeken, és nem pusztán állításon, feltételezésen vagy távoli eshetőségen kell alapulnia. A körülmények olyan megváltozásának, amely azt a helyzetet idézheti elő, hogy a dömping kárt okoz, világosan előreláthatónak és közvetlennek kell lennie.

A jelentős kárral való fenyegetés fennállásának meghatározásakor olyan tényezőkre kell figyelemmel lenni, mint:

- a) a Közösség piacára irányuló dömpingelt behozatal jelentős mértékű növekedése, amely a behozatal lényeges megnövekedését valószínűsíti;
- b) az exportőr elegendő szabad kapacitása vagy e kapacitás közeli és lényeges mértékű megnövekedése, amely a Közösségre irányuló dömpingelt kivitel jelentős növekedését valószínűsíti, figyelembe véve, hogy az exporttöbblet felvételére rendelkezésre állnak-e más exportpiacok;
- c) hogy az importtermékek olyan áron érkeznek-e, amely jelentős mértékben leszorítja az árakat, vagy jelentős mértékben megakadályozza azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna, és amely feltehetőleg növelte volna a további behozatal iránti igényt; és
- d) a vizsgált termék raktárkészletei.

A fentiekben felsorolt tényezők közül önmagában egyik fennállása sem adhat szükségszerűen döntő útmutatást, de az összes számba vett tényező megléte arra enged következtetni, hogy a közeljövőben növekedni fog a dömpingelt kivitel, és amennyiben nem kerül sor védintézkedésekre, jelentős kár keletkezik.

4. cikk

A közösségi gazdasági ágazat fogalmának meghatározása

(1) E rendelet alkalmazásában a „közösségi gazdasági ágazat” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az a hasonló termékek közösségi termelőinek összességére vagy közülük azokra vonatkozik, akiknek együttes termelése az érintett termék teljes közösségi termelésének az 5. cikk (4) bekezdésének meghatározása szerinti jelentős hányadát teszi ki, kivéve:

- a) ha a gyártók kapcsolatban állnak az állítólagosan dömpingelt termék exportőreivel vagy importőreivel, illetve ha ők maguk ezen termékek importőrei, a „közösségi gazdasági ágazat” kifejezés a többi termelőre vonatkozó kifejezésként értelmezhető;
- b) kivételes körülmények esetén a Közösség területét a kérdéses termelés vonatkozásában két vagy több versenyző piacra lehet felosztani, és az e piacon működő termelők külön gazdasági ágazatnak tekinthetők, ha:
 - i) e piac gyártótermelői a kérdéses termék termelésének egészét vagy majdnem egészét ezen a piacon értékesítik; és
 - ii) az ezen a piacon jelentkező keresletet a kérdéses terméknek a Közösség más régióiban működő gyártótermelői lényeges mértékben nem elégítik ki. Ilyen körülmények között a kár fennállta akkor is megállapítható, ha a teljes közösségi gazdasági ágazat jelentős hányada nem károsodik, feltéve, hogy a dömpingelt behozatal egy ilyen elszigetelt piacon összpontosul, továbbá hogy a dömpingelt behozatal az ilyen piacon belüli, a teljes vagy majdnem a teljes termelésben részt vevő gyártóknak kárt okoz.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a gyártókat csak akkor kell az exportőrökkel vagy importőrökkel kapcsolatban állóknak tekinteni, ha:

- a) valamelyikük közvetlenül vagy közvetve irányítja a másikat; vagy
- b) mindegyikük egy harmadik személy közvetlen vagy közvetett irányítása alatt áll; vagy ha
- c) közösen egy harmadik személyt közvetlenül vagy közvetve irányítanak, feltéve, hogy joggal hihető vagy alaposan feltételezhető, hogy a kapcsolat hatására az érintett gyártó a kapcsolatban nem álló gyártókhoztermelőkhöz képest eltérő magatartást tanúsít.

E bekezdés értelmében valaki akkor irányítja a másikat, ha jogi vagy működési szempontból abban a helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozhatja vagy utasíthatja.

(3) Ahol a „közösségi gazdasági ágazat” kifejezést úgy értelmezik, mint amely egy adott régió gyártóira utal, az exportőröknek lehetőséget kell adni a 8. cikk szerinti kötelezettségvállalások felajánlására az érintett régió vonatkozásában. Ezekben az esetekben az intézkedésekhez fűződő közösségi érdek megállapításánál külön figyelmet kell szentelni a régió érdekeinek. Ha az exportőrök haladéktalanul nem ajánlanak fel megfelelő kötelezettségvállalást, vagy ha a 8. cikk (9) és (10) bekezdésében meghatározott helyzet áll elő, akkor átmeneti vagy végleges vámot lehet kivetni a Közösség egészére vonatkozóan. Ezekben az esetekben a vám – ha az megvalósítható – meghatározott gyártókra vagy exportőrökre korlátozódhat.

(4) A 3. cikk (8) bekezdésének rendelkezéseit e cikkre is alkalmazni kell.

5. cikk

Az eljárás megindítása

(1) A (6) bekezdésben szabályozottak kivételével, az állítólagos dömping fennállásának, mértékének és hatásának megállapítására irányuló vizsgálatot bármely természetes vagy jogi személy vagy a közösségi gazdasági ágazat nevében eljáró jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet írásbeli panaszára kell megindítani.

A panaszt a Bizottsághoz vagy valamely tagállamhoz lehet benyújtani, amely azt továbbítja a Bizottságnak. A Bizottság a hozzá beérkező valamennyi panasz másolatát megküldi a tagállamoknak. A panaszt a Bizottság részére ajánlott küldeményként való kézbesítését, vagy a Bizottság által kiadott átvételi elismervény kiadását követő első munkanapon kell benyújtottnak tekinteni.

Amennyiben – panasz hiányában – egy tagállam megfelelő bizonyítékokkal rendelkezik a dömpingről és a közösségi gazdasági ágazatot emiatt érő károkról, e bizonyítékokról haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot.

(2) Az (1) bekezdés szerinti panasznak tartalmaznia kell a dömpingre, a kárra, valamint az állítólagosan dömpingelt behozatal és az állítólagos kár közötti okozati összefüggésre

vonatkozó bizonyítékot. A panasznak a következő, a panaszos számára szokásszerűen hozzáférhető információkat kell tartalmaznia:

- a) a panaszos megjelölése és a panaszos által gyártott hasonló termék közösségbeli gyártása mennyiségének és értékének leírása. Ha az írásbeli panaszt a közösségi gazdasági ágazat nevében teszik meg, a panasznak a hasonló termék összes ismert közösségi gyártójának (vagy a hasonló termék közösségi gyártói szervezeteinek) felsorolásával és – lehetőség szerint – az e gyártók által gyártott hasonló termék közösségi termelése mennyiségének és értékének feltüntetésével azonosítania kell azt a gazdasági ágazatot, amelynek nevében a panaszt benyújtották;
- b) az állítólagosan dömpingelt termék teljes leírása, a kérdéses exportáló vagy származási ország vagy országok megnevezése, minden ismert exportőr vagy külföldi gyártó megnevezése és a kérdéses termék ismert importőreinek névsora;
- c) tájékoztatás a kérdéses termék áráról a terméknek az exportáló vagy származási ország vagy országok hazai piacán való fogyasztásra szánt értékesítése esetén (vagy ahol ez lehetséges, tájékoztatás arról, hogy a származási vagy exportáló ország vagy országok a terméket milyen áron értékesítik harmadik országba vagy országokba, illetve tájékoztatás a termék számtanilag képzett értékéről), továbbá tájékoztatás az exportárakról, vagy ahol ez indokolt, azokról az árakról, amelyen a termék a Közösségen belül független vevő részére először viszonteladásra kerül;
- d) tájékoztatás az állítólagosan dömpingelt behozatal mennyiségének változásairól, a behozatalnak a közösségi piacon a hasonló termékek ára gyakorolt hatásáról, valamint a behozatalnak a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt, ebből következő hatásáról, a közösségi gazdasági ágazat állapotát befolyásoló, a 3. cikk (3) és (5) bekezdésében felsoroltakhoz hasonló, releváns tényezők és mutatók alapján.

(3) A Bizottságnak, amennyire csak lehetséges, meg kell vizsgálnia a panaszban foglalt bizonyítékok pontosságát és helytállóságát, annak megállapítása céljából, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre a vizsgálat megindításához.

(4) Az (1) bekezdés alapján vizsgálat csak akkor indítható, ha panasznak a hasonló termékek közösségi gyártói részéről való támogatása vagy ellenzése mértékének megvizsgálása alapján megállapítást nyer, hogy a panaszt a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében nyújtották be. A panasz akkor tekinthető a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében benyújtottnak, ha azt azok a közösségi gyártók támogatják, akiknek együttes termelése a közösségi gazdasági ágazatnak a panaszt támogató vagy azt ellenző részében a hasonló termék termelésének 50 %-át meghaladja. Nem lehet azonban vizsgálatot indítani, ha a panaszt kifejezetten támogató közösségi gyártók részesedése a közösségi gazdasági ágazat által termelt hasonló termék össztermeléséből kevesebb mint 25 %.

(5) A hatóságoknak, amennyiben nem született határozat a vizsgálat megindításáról, tartózkodniuk kell a vizsgálat kezdeményezésére irányuló panasz nyilvánosságra hozatalától. A megfelelően igazolt panasz átvétele után és a vizsgálat megindítására irányuló eljárás előtt azonban az érintett exportáló ország kormányát értesíteni kell.

(6) Ha rendkívüli körülmények fennállása esetén úgy határoznak, hogy a közösségi gazdasági ágazat részéről vagy annak nevében született, a vizsgálat kezdeményezésére irányuló írásbeli panasz kézhezvétele nélkül indítanak vizsgálatot, a vizsgálat megindításához a (2) bekezdésben előírtaknak megfelelően elegendő bizonyítékkal kell rendelkezni a dömpingelt behozatalról, a kárról és az okozati összefüggésről.

(7) A dömpingre és a kárra vonatkozó bizonyítékokat egyidejűleg kell figyelembe venni a vizsgálat megindításáról, illetve az annak mellőzéséről szóló határozatban. A panaszt el kell utasítani, ha nincs elegendő, a dömpingre vagy a kárra vonatkozó olyan bizonyíték, amely az eljárás megindítását indokolná. Nem indítható eljárás azokkal az országokkal szemben, amelyeknek a behozatala nem éri el a piaci részesedés 1 %-át, kivéve, ha ezek az országok együttesen a közösségi fogyasztás 3 vagy több százalékát adják.

(8) A panaszt a vizsgálat megkezdése előtt vissza lehet vonni, ilyen esetben azt be nem nyújtottnak kell tekinteni.

(9) Ha a konzultáció után nyilvánvaló, hogy az eljárás megindításához elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság a panasz benyújtásának napjától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és erről értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panaszost – konzultációt követően – tájékoztatni kell a panasz Bizottsághoz történő benyújtását követő 45 napon belül.

(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell; meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhetnek, álláspontjukat írásban kifejezhetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni; az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik.

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panaszhoz az (1) bekezdés értelmében kéhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.

(12) A dömpingellenes vizsgálat a vámkezelési eljárásokat nem akadályozhatja.

6. cikk

A vizsgálat

(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, közösségi szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni. A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

(2) Azoknak a feleknek, akik a dömpingellenes vizsgálat során kérdőíveket kapnak, a válaszadásra legalább 30 napot kell biztosítani. Az exportőrök esetében a határidőt a kérdőív kézhezvételétől kell számítani, és a kérdőívet ebben az esetben attól a naptól számított egy hét elteltével kell kézbesítettnek tekinteni, amikor azt az exportőrnek elküldték vagy az exportáló ország illetékes diplomáciai képviselőjének továbbították. A 30 napos határidő, a vizsgálati határidőkre figyelemmel, meghosszabbítható, feltéve, hogy az illető fél megfelelő, különleges körülményekre vonatkozó indokot hoz fel az ilyen hosszabbítás mellett.

(3) A Bizottság a tagállamoktól tájékoztatást kérhet, és a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e kérés teljesítése érdekében. A tagállamok a kért információkat minden elvégzett szemle, ellenőrzés vagy vizsgálat eredményével együtt megküldik a Bizottságnak. Ha az információk közérdekűek, vagy ha valamelyik tagállam kéri azok rendelkezésre bocsátását, a Bizottság megküldi azokat a tagállamoknak, feltéve, hogy azok nem bizalmasak, mely esetben azokról egy nem bizalmas összefoglalót küld.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy, elsősorban az importőrök, kereskedők és közösségi gyártók körében, hajtsanak végre minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, és végezzenek vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyezésüket adják, továbbá hogy a kérdéses ország kormányát hivatalosan értesítették és az nem emelt kifogást. A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a Bizottság e kérésének teljesítése érdekében. Ha a Bizottság vagy valamelyik tagállam kéri, a Bizottság tisztségviselői felhatalmazást kapnak arra, hogy a tagállamok tisztségviselőit segítség feladatainak ellátásában.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül meghallgatásra irányuló írásbeli kérelmet nyújtottak be, amelyből kiderül, hogy olyan érdekelt felek, akikre az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

(6) Azoknak az importőröknek, exportőröknek, az exportáló ország kormányát képviselőknél és panaszosoknak, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, kérésükre alkalmat kell adni arra, hogy az ellentétes álláspontok ismertetése és az ellenérvek előadása céljából az ellenérdekű felekkel találkozzanak. Az ilyen alkalmak biztosításakor tekintettel kell lenni a bizalmas jelleg megőrzésének szükségességére és a felek érdekeire. A találkozóon való megjelenés egyik fél számára sem kötelező, és a megjelenés elmulasztása az érintett fél ügyét nem érintheti hátrányosan. E bekezdés alapján nyújtott szóbeli tájékoztatást abban az esetben kell figyelembe venni, ha azt később írásban is megerősítik.

(7) Azok a panaszosok, importőrök és exportőrök, valamint képviselői szervezeteik, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői, ha írásban kéri, a Közösség vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas. Ezek a felek az ilyen információkra válaszolhatnak, és észrevételeiket, amennyiben azok a válaszban kellően megalapozottak, figyelembe kell venni.

(8) A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.

(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben be kell fejezni.

7. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Átmeneti vámokat lehet kivetni, ha az 5. cikknek megfelelően eljárás indult, erről értesítést adtak ki, és az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően az érdekelt felek megfelelő lehetőséget kaptak az információik benyújtására és az észrevételeik megtételére, továbbá amennyiben a dömping és az ebből következően a közösség gazdasági ágazatának okozott kár ténye időleges megállapítást nyert, és ha a Közösség érdekei beavatkozást kívánnak meg a kár megelőzése céljából. Az átmeneti vámokat legkorábban az eljárás megindításától számított 60 nappal és legkésőbb az eljárás megindítása után kilenc hónappal lehet kivetni.

(2) Az átmeneti dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg az ideiglenesen megállapított dömpingkülönbözetet, de a különbözetnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár megszüntetésére.

(3) Az átmeneti vámokat garanciával kell biztosítani, és az érintett termékek az ilyen garancia rendelkezésre bocsátásától függően hozhatók szabad forgalomba a Közösségen belül.

(4) Az átmeneti intézkedéseket a Bizottság konzultáció vagy rendkívül sürgős esetekben a tagállamok tájékoztatása után hozza meg. Ez utóbbi esetben a konzultációkat legkésőbb attól az időponttól számított 10 napon belül kell lefolytatni, amikor a tagállamokat a Bizottság intézkedéséről értesítették.

(5) Ha egy tagállam a Bizottságtól azonnali beavatkozást kér, és ha az (1) bekezdésben megállapított feltételek teljesülnek, a Bizottság legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított öt munkanapon belül határoz az átmeneti dömpingellenes vám kivételéről.

(6) A Bizottság minden, az (1)–(5) bekezdés alapján hozott határozatról haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot és a tagállamokat. A Tanács minősített többséggel ettől eltérő határozatot hozhat.

(7) Átmeneti vámok hat hónapra vethetők ki, és további három hónappal meghosszabbíthatók, vagy kilenc hónapra is kivethetők. Az átmeneti vámok időtartamát meghosszabbítani vagy azokat kilenc hónapra kivetni azonban csak akkor lehet, ha ezt az érintett kereskedelem jelentős hányadát képviselő exportőrök kéri, vagy a Bizottság értesítésére ez ellen nem tiltakoznak.

8. cikk

Kötelezettségvállalások

(1) Abban az esetben, ha sor került a dömping és a kár előzetes megállapítására, a Bizottság elfogadhatja az exportőr megfelelő önkéntes kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy az árait felülvizsgálja vagy a dömpingáron történő kivett leállítja; a Bizottság a tanácsadó bizottsággal folytatott egyedi konzultációt követően megállapítja, hogy ezzel a dömping káros hatása megszűnik. Ilyen esetben, és ameddig a kötelezettségvállalás fennáll, a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban a Bizottság által kivett ideiglenes vámok, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivett végleges vámok – a körülményektől függően – nem alkalmazandók a Bizottságnak a kötelezettségvállalás elfogadásáról szóló határozatában és annak módosításaiban említett vállalkozások által előállított érintett termék behozatalára. Az ilyen kötelezettségvállalások alapján való árnövekedés nem lehet magasabb, mint ami a dömpingkülönbözet megszüntetéséhez szükséges, és alacsonyabbnak kell lennie, mint a dömpingkülönbözet, ha az ilyen növekedés a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához elegendő.

(2) Kötelezettségvállalásra a Bizottság is javaslatot tehet, de az ilyen kötelezettségvállalások megtételére egyik exportőr sem köteles. Ha ilyen kötelezettségvállalást az exportőrök nem ajánlanak fel, vagy az erre való felhívást nem fogadják el, az az ügy megítélését semmilyen módon nem befolyásolhatja hátrányosan. Sor kerülhet azonban annak megállapítására, hogy a károkozás bekövetkezésének veszélye valószínűbb abban az esetben, ha a dömpingelt behozatal folytatódik. Nem kérhető, illetve nem fogadható el kötelezettségvállalás az exportőrtől mindaddig, amíg a dömping és az ilyen dömping által okozott kár tényének ideiglenes megállapítására nem került sor. Rendkívüli körülményektől eltekintve, kötelezettségvállalásokat legkésőbb a 20. cikk (5) bekezdése szerinti előterjesztések megtételére nyitva álló határidő végéig lehet felajánlani.

(3) A felajánlott kötelezettségvállalásokat nem szükséges elfogadni, ha elfogadásuk nem jár gyakorlati haszonnal, például a tényleges vagy potenciális exportőrök túlságosan nagy száma vagy más ok miatt, beleértve az általános megfontolásból fakadó okokat is. Az érintett exportőrrel közölni lehet azokat az okokat, amelyek miatt a kötelezettségvállalás elutasítása javasolt, és lehetőséget kaphat arra, hogy ehhez észrevételeket fűzzön. Az elutasítás okait a végső határozatban kell megjelölni.

(4) A kötelezettségvállalást felajánló felek kötelesek kötelezettségvállalásuk egy nem bizalmas változatát rendelkezésre bocsátani abból a célból, hogy az a vizsgálatban érdekelt felek számára hozzáférhető legyen.

(5) Ha a konzultációt követően a kötelezettségvállalások elfogadásra kerülnek és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot megszüntetik. Minden más esetben a Bizottság a konzultáció eredményeiről, a vizsgálat megszüntetését indítványozó javaslattal együtt, haladéktalanul jelentést terjeszt a Tanács elé. A vizsgálatot megszüntnek kell tekinteni, ha a Tanács egy hónapon belül, minősített többséggel, másként nem határoz.

(6) A kötelezettségvállalások elfogadása esetén a dömpingről és a kárról folytatott vizsgálatot rendszerint be kell fejezni. Ilyen esetben, ha a dömping vagy a kár ténye nem nyer megállapítást, a kötelezettségvállalás automatikusan hatályát veszti, kivéve azokat az eseteket, amikor e megállapítás jelentős részben a kötelezettségvállalás létének az eredménye. Ez utóbbi esetben megkövetelhető a kötelezettségvállalás ésszerű ideig való fenntartása. Abban az esetben, ha a dömping és a kár tényét megerősítő megállapítás születik, a kötelezettségvállalás az abban foglalt feltételeknek, valamint e rendelet rendelkezéseinek megfelelően hatályban marad.

(7) A Bizottság minden olyan exportőről, akinek kötelezettségvállalását elfogadták, megköveteli az ilyen kötelezettségvállalások teljesítéséről szóló tájékoztatás rendszeres időközönként nyújtását és a vonatkozó adatok ellenőrzésének engedélyezését. E követelmények nem teljesítése a kötelezettségvállalás megszegésének minősül.

(8) Ha bizonyos exportőrök kötelezettségvállalásának elfogadására a vizsgálat során kerül sor, ezek a 11. cikk értelmében azon a napon lépnek hatályba, amikor az exportáló országra vonatkozó vizsgálat befejeződött.

(9) Ha kötelezettségvállalását a kötelezettségvállalás bármely részes fele megszegi vagy visszavonja, vagy a Bizottság visszavonja a kötelezettségvállalás elfogadását, a kötelezettségvállalás elfogadását – konzultációt követően – szükség szerint bizottsági határozattal vagy bizottsági rendelettel kell visszavonni, és automatikusan alkalmazni kell a 7. cikkel összhangban a Bizottság által kivetett ideiglenes vámot, vagy a 9. cikk (4) bekezdésével összhangban a Tanács által kivetett végleges vámot, amennyiben az érintett exportőrnek lehetősége nyílt a véleménynyilvánításra, kivéve, ha a kötelezettségvállalást ő maga vonta vissza.

Bármelyik érdekelt fél vagy tagállam benyújthat olyan információt, amely elfogadható bizonyítékot tartalmaz a kötelezettségvállalás megszegésére vonatkozóan. Az ezt követő, arra irányuló vizsgálat, hogy valóban megszegték-e a kötelezettségvállalást,

rendszerint hat hónapon belül befejeződik, azonban semmilyen esetben sem tart kilenc hónapnál tovább kellően megalapozott kérelem esetén. A Bizottság a kötelezettségvállalás figyelemmel kíséréséhez kérheti a tagállamok illetékes hatóságainak közreműködését.

(10) A rendelkezésre álló legjobb információ alapján a 7. cikknek megfelelően – konzultációt követően – átmeneti vám vethető ki, ha alappal feltételezhető, hogy a kötelezettségvállalást megszegik, illetőleg a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetében akkor, ha a kötelezettségvállaláshoz vezető vizsgálatot nem fejezték be.

9. cikk

Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vámok kivetése

(1) A panasz visszavonása esetén az eljárás megszüntethető, kivéve ha ez a megszüntetés a Közösség érdekeit sértené.

(2) Ha – konzultációt követően – nincs szükség védintézkedésekre és a tanácsadó bizottság nem emel kifogást, a vizsgálatot vagy az eljárást meg kell szüntetni. Minden más esetben a Bizottság a konzultáció eredményeiről, az eljárás megszüntetését indítványozó javaslattal együtt, haladéktalanul jelentést terjeszt a Tanács elé. A vizsgálatot megszüntnek kell tekinteni, ha a Tanács egy hónapon belül, minősített többséggel, másként nem határoz.

(3) Az 5. cikk (9) bekezdésének megfelelően megindított eljárások esetében a kárt rendszerint akkor kell elhanyagolhatónak tekinteni, ha az érintett behozatal az 5. cikk (7) bekezdésében meghatározott mennyiségnél kevesebb. Ugyanezt az eljárást azonnal meg kell szüntetni, ha megállapítást nyer, hogy a dömpingkülönbözlet (az exportár százalékában kifejezve) 2 %-nál kevesebb, azzal a feltétellel, hogy amennyiben a különbözlet az egyes exportőröknél kevesebb mint 2 %, csak a vizsgálat megszüntetésére kerül sor, de az exportőrök továbbra is eljárás alatt állnak és bármely, a 11. cikk szerint az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során újra vizsgálat alá vehetők.

(4) Ha a végkövetkeztetésként megállapított tények dömpingre és az ezzel okozott kárra utalnak, és ha a Közösség érdekei a 21. cikknek megfelelően beavatkozást kívánnak meg, a Tanács végleges dömpingellenes vámot vet ki, a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslata alapján. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Ha átmeneti vámok vannak hatályban, a végleges intézkedésre vonatkozó javaslatot ezek lejártá előtt legkésőbb egy hónappal kell beterjeszteni. A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönbözletet, de a különbözletnél alacsonyabbnak kell lennie, ha az ilyen alacsonyabb összegű vám is elegendő a közösségi gazdasági ágazatot ért kár elhárításához.

(5) Megkülönböztetés nélkül és forrástól függetlenül megfelelő nagyságú dömpingellenes vámot kell kivetni minden olyan importtermékre, amelyről megállapítható, hogy dömpingelt és kárt okoz, kivéve az olyan forrásból származó behozatalt, amelyre az e rendeletben foglalt feltételek szerinti kötelezettségvállalás került elfogadásra. A vámot megállapító rendelet a vámot minden egyes szállítóra nézve, vagy ha ez kizárhatatlan, illetve a 2. cikk (7) bekezdése a) pontjában meghatározott esetekben, általános szabályként, az érintett szállító országra nézve határozza meg.

Ha a 2. cikk (7) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni, egyedi vámot határoznak meg azokra az exportőrökre, amelyek megfelelően alátámasztott kérelmek alapján bizonyítani tudják, hogy:

- a) teljes mértékben vagy részben külföldi tulajdonban lévő vállalkozás vagy vegyes vállalat esetén az exportőrök szabadon hazatelepíthetik a tőkét és a nyereséget;
- b) az exportárakat és exportmennyiségeket, valamint az értékesítési feltételeket szabadon határozzák meg;
- c) a részvények többsége magánszemélyek tulajdonában van. Azok az állami tisztviselők, akik az igazgatótanácsban foglalnak helyet, vagy kulcsfontosságú vezetői pozíciót töltenek be, kisebbségben vannak, illetve bizonyítani kell, hogy a vállalat kellőképpen független az állami befolyástól;
- d) az árfolyamok átváltása piaci árfolyamon történik; és
- e) az állami beavatkozás nem olyan mértékű, amely lehetővé teszi az intézkedések kijátszását olyan esetben, amikor egyedi exportőrökre eltérő vámtételeket határoznak meg.

(6) Amennyiben a Bizottság a 17. cikknek megfelelően a vizsgálatának körét korlátozza, a 17. cikknek megfelelően jelentkező, de a vizsgálati körbe nem tartozó exportőrök vagy termelők behozatalaira alkalmazandó dömpingellenes vám nem haladhatja meg a mintában szereplő felekre nézve megállapított dömpingkülönbség súlyozott átlagát. E bekezdés alkalmazásakor a Bizottság figyelmen kívül hagy minden nulla, csekély mértékű, valamint a 18. cikk értelmében megállapított különbséget. Egyéni váموkat kell kivetni az exportőr vagy gyártó azon importjaira, amelyek a 17. cikk alapján egyéni elbírálásban részesülnek.

10. cikk

Visszamenőleges hatály

(1) Átmeneti intézkedéseket és végleges dömpingellenes vámot – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – csak azokra a termékekre lehet alkalmazni, amelyek, az esettől függően, a 7. cikk (1) bekezdése vagy a 9. cikk (4) bekezdése szerint hozott határozat hatálybalépése után kerülnek szabad forgalomba.

(2) Ha átmeneti vámot vetettek ki, és a megállapított tények dömpingre és kárra utalnak, a Tanács – végleges dömpingellenes vám esetleges kivételére tekintet nélkül – határoz arról, hogy az átmeneti vám mekkora hányadát kell véglegesen beszedni. E célból a „kár” fogalmába nem tartozik bele a közösség valamely

gazdasági ágazata létrehozásának jelentős hátráltatása, sem a jelentős károkozással való fenyegetés, kivéve, ha megállapítást nyer, hogy átmeneti intézkedések hiányában ez jelentős kárhoz vezetne. Minden más ilyen fenyegetést vagy hátráltatást magában foglaló esetben az átmeneti összegeket el kell engedni és a végleges váموkat csak attól az időponttól lehet kivetni, amikor a fenyegetés vagy a jelentős hátráltatás végleges megállapítást nyert.

(3) Ha a végleges dömpingellenes vám összege magasabb, mint az átmeneti vámé, a különbséget nem lehet beszedni. Ha a végleges dömpingellenes vám összege alacsonyabb, mint az átmeneti vámé, a vám összegét újra kell számítani. Ha a végleges megállapítás szerint nem történt dömping, az átmeneti vámot nem lehet megerősíteni.

(4) Végleges dömpingellenes vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az átmeneti intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal, de nem a vizsgálat megindítása előtt kerültek fogyasztás céljából forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, a Bizottság lehetőséget biztosított az érintett importőröknek észrevételeik megtételére, és:

- a) a kérdéses termék dömpingje már huzamos ideje zajlik, illetve az importőrnek tudomása volt vagy tudnia kellett volna a dömpingről, a dömping mértékét és a vélt vagy megállapított kárt illetően; valamint
- b) a vizsgálati időszak alatt károkat okozó behozatal szintjén túlmenően a behozatal jelentős mértékű további növekedése tapasztalható, ami – figyelembe véve az időzítést, a behozatal mennyiségét és az egyéb körülményeket – várhatóan komolyan rontaná az alkalmazandó végleges dömpingellenes vám javító hatását.

(5) A kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása esetén végleges vámot lehet kivetni azokra a termékekre, amelyek az átmeneti intézkedések alkalmazásának időpontja előtt kevesebb mint 90 nappal kerültek szabad forgalomba, feltéve, hogy a behozott termékeket a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vették, és hogy semmilyen visszamenőleges értékelést nem lehet alkalmazni azokra az importtermékekre, amelyek a kötelezettségvállalás megszegése vagy visszavonása előtt kerültek behozatalra.

11. cikk

Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés

(1) A dömpingellenes intézkedések csak addig és olyan mértékben maradnak hatályban, amíg és amennyire az a kárt okozó dömping kivédéséhez szükséges.

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy a közösségi gyártók, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és a közösségi gyártók számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejárta a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

Az intézkedések e bekezdésben meghatározottak szerinti alkalmazási időszakának utolsó éve során megfelelő időpontban az intézkedés hatályának küszöbön álló megszűnéséről szóló értesítést kell közzétenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ezután a Közösség gyártóinak – az ötéves időszak lejárta előtt legkésőbb három hónappal – joguk van a második albekezdésnek megfelelő felülvizsgálati kérelmet benyújtani. Értesítést kell közzétenni az intézkedések e bekezdés szerinti megszűnésének időpontjáról is.

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság mérlegelheti, többek között, hogy a dömpinggel és a kárral kapcsolatos körülmények jelentősen megváltoztak-e, illetve hogy a meglévő intézkedések elérik-e a kívánt hatást a 3. cikk alapján megállapított kár elhárítását illetően. Ebből a szempontból a végső határozat meghozatalakor az összes tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot figyelembe kell venni.

(4) Felülvizsgálatot kell lefolytatni abban az esetben is, ha a kérdéses exportáló országban az egyéni dömpingkülönbözetet olyan új exportőrre nézve kell megállapítani, aki a terméket nem exportálta abban a vizsgálati időszakban, amelyen az intézkedések alapultak.

Felülvizsgálatot kell indítani abban az esetben, ha az új exportőr vagy gyártó bizonyítani tudja, hogy az exportáló ország egyetlen olyan exportőrével vagy gyártójával sem áll kapcsolatban, akikre a termékre kivetett dömpingellenes intézkedések vonatkoznak és ténylegesen a vizsgálati időszakot követően exportált a Közösségbe, vagy ha igazolni tudja, hogy visszavonhatatlan szerződési kötelezettséget vállalt egy jelentős mennyiségnek a Közösségbe történő exportjára.

Az új exportőrre vonatkozó felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően és azután kell megindítani és gyorsított eljárásban lefolytatni, hogy a közösségi termelők észrevételeik megtételére lehetőséget kaptak. A vámot megállapító rendelet módosításával és az importtermék 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételének kötelezővé tételével a felülvizsgálatot megindító bizottsági rendelet az érvényben levő vámot az érintett új exportőrre vonatkozóan hatályon kívül helyezi annak biztosítása érdekében, hogy amennyiben a felülvizsgálat dömping fennállását állapítaná meg az ilyen exportőrre vonatkozóan, a dömpingellenes vámokat a felülvizsgálat megindításának időpontjára visszamenőleges hatállyal lehessen kivetni.

E bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók azokra az esetekre, amikor a vámok a 9. cikk (6) bekezdésének megfelelően kerültek megállapításra.

(5) E rendeletnek az eljárásra és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozó rendelkezéseit – a határidőkkel kapcsolatos rendelkezések kivételével – minden, a (2), (3) és (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően lefolytatott felülvizsgálatra alkalmazni kell. A (2) és (3) bekezdés alapján lefolytatott felülvizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni, és rendszerint a felülvizsgálat megindításától számított 12 hónapon belül le kell zárni. A (2) és (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben le kell zárni. A (4) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni. Amennyiben a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálatot úgy indítják meg, hogy ugyanazon eljárásban már folyamatban van egy, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat, a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálatot a (2) bekezdés szerinti felülvizsgálat lezárásával egy időben kell lezárni.

A Bizottság az első albekezdésben előírt határidők lejárta előtt legkésőbb egy hónappal intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben a vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőn belül nem zárják le, az intézkedések:

- hatályukat veszítik a (2) bekezdés szerinti vizsgálat során,
- hatályukat veszítik a (2) és (3) bekezdés szerinti párhuzamos vizsgálat során, amennyiben a (2) bekezdés szerinti vizsgálatot megkezdték, miközben ugyanabban az eljárásban a (3) bekezdés szerinti felülvizsgálat volt folyamatban, vagy ezeket a felülvizsgálatokat egyidejűleg kezdték, illetve
- változatlanul maradnak a (3) és (4) bekezdés szerinti vizsgálat során.

Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályvesztéséről vagy hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(6) Az e cikk szerinti felülvizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság indítja meg. Ahol ezt a felülvizsgálatok indokolják, az intézkedéseket a bevezetésükért felelős közösségi intézménynek a (2) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie vagy fenn kell tartania, illetve a (3) és (4) bekezdés szerint hatályon kívül kell helyeznie, fenn kell tartania vagy módosítania kell. Ha az intézkedéseket csak az egyes exportőrök és nem az ország egésze vonatkozásában helyezik hatályon kívül, az eljárás az ilyen exportőrökkel szemben nem szűnik meg és bármely, az érintett országgal kapcsolatban folytatott későbbi felülvizsgálat során automatikusan újra vizsgálat alá vehetők.

(7) Ha az intézkedések (2) bekezdésben meghatározott alkalmazási időszakának végén az intézkedések (3) bekezdés szerinti felülvizsgálata folyamatban van, a felülvizsgálatnak a (2) bekezdésben meghatározott körülményekre is ki kell terjednie.

(8) A (2) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, az importőr a beszedett vámok visszatérítését kérheti, ha bizonyítható, hogy a vám megfizetésének alapjául szolgáló dömpingkülönbözöt megszünt vagy olyan szintre csökkent, amely az érvényben levő vám szintje alatt van.

A dömpingellenes vám visszatérítésének igénylésekor az importőrnek kérelmet kell benyújtania a Bizottsághoz. A kérelmet azon tagállamon keresztül kell benyújtani, amelynek a területén a termékeket szabad forgalomba bocsátották, és attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az illetékes hatóságok a kivetendő végleges vámok összegét jogszzerűen megállapították, vagy amikor az átmeneti vám által biztosított összeg beszedéséről végleges döntés született. A tagállamok a kérelmet haladéktalanul továbbítják a Bizottsághoz.

A visszatérítési kérelem csak akkor tekinthető bizonyítékokkal kellően alátámasztottnak, ha pontos információkat tartalmaz a dömpingellenes vámok visszaigényelt összegére vonatkozóan, és ha az ezen összeg kiszámításával és kifizetésével kapcsolatos összes vámkormányt csatolják. A kérelemnek bizonyítékot kell tartalmaznia továbbá, egy reprezentatív időszakra nézve, a rendes értékekről és a Közösségbe irányuló exportárakról azon exportőr vagy gyártó vonatkozásában, amelyre a vámot alkalmazni kell. Abban az esetben, ha az importőr nem áll üzleti kapcsolatban (associated = társult) az érintett exportőrrel vagy gyártóval és ilyen információ nem áll azonnal rendelkezésre, illetve ha az exportőr vagy a gyártó nem hajlandó azt az importőr rendelkezésére bocsátani, a kérelemnek az exportőr vagy a gyártó arról szóló nyilatkozatát kell tartalmaznia, hogy a jelen cikkben meghatározottak szerint a dömpingkülönbözöt csökkent vagy megszünt, és hogy az azt alátámasztó vonatkozó bizonyítékokat ismertetni fogja a Bizottsággal. Ha az exportőr vagy a gyártó ezeket a bizonyítékokat ésszerű időn belül nem nyújtja be, a kérelmet el kell utasítani.

A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság határoz arról, hogy a kérelemnek helyt ad-e és ha igen, milyen mértékben, vagy bármikor határozhat úgy, hogy időközi felülvizsgálatot indít, amely esetben az ilyen felülvizsgálatokra vonatkozó rendelkezésekkel összhangban lefolytatott felülvizsgálatból származó információkat és megállapításokat annak megállapítására kell felhasználni, hogy indokolt-e és milyen mértékben indokolt a visszatérítés. A vámkokat rendszerint 12 hónapon belül kell visszatéríteni, és semmilyen körülmények között nem telhet el 18 hónapnál több attól az időponttól, amikor a dömpingellenes vámmal sújtott termék importőre a bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott visszatérítési kérelmet benyújtotta. Az engedélyezett visszatérítést a tagállamoknak rendszerint a Bizottság határozatának meghozatalától számított 90 napon belül kell kifizetniük.

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.

(10) Az e cikk értelmében lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságnak a 2. cikkel összhangban meg kell vizsgálnia az exportárak megbízhatóságát. Amennyiben azonban olyan döntés születik, hogy az exportátart a 2. cikk (9) bekezdésének megfelelően kell képezni, az exportátart a kifizetett dömpingellenes vám összegének levonása nélkül kell kiszámítani, amennyiben döntő bizonyítékok vannak arra nézve, hogy a vám megfelelő módon megjelenik a viszonteladói árakban és az azt követő eladási árakban a Közösség területén.

12. cikk

Újbóli vizsgálat

(1) Ha a közösségi gazdasági ágazat vagy bármely más érdekelt fél – rendszerint az intézkedések hatálybalépésétől számított két éven belül – elegendő információt terjeszt elő arról, hogy – az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően, vagy azt követően – az exportárak csökkentek, vagy a Közösségben az importált termék viszonteladói ára vagy az azt követő eladási ára egyáltalán nem, vagy nem kielégítő mértékben változott, a konzultációt követően a vizsgálatot újra meg lehet indítani annak megvizsgálása érdekében, hogy az intézkedés hatással volt-e a fent említett árakra.

A Bizottság kezdeményezésére vagy egy tagállam kérelmére – a fent megállapított feltételek alapján – a vizsgálatot újra meg lehet indítani.

(2) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálat során az exportőrök, az importőrök, valamint a közösségi termelők számára lehetőséget kell nyújtani a helyzet tisztázására a viszonteladói árakra és az azt követő eladási árakra vonatkozóan: ha megállapítást nyer, hogy az intézkedésnek áremelkedést kellett volna előidéznie, akkor a korábban, a 3. cikkel összhangban megállapított kár elhárítása érdekében az exportárakat a 2. cikknek megfelelően újra kell értékelni, és a dömpingkülönbözöket az újraértékelt exportárak figyelembevételével kell újraszámítani.

Ha úgy ítélik meg, hogy a 12. cikk (1) bekezdésének feltételei teljesülnek, mert az exportárak az eredeti vizsgálati időszakot követően, és az intézkedések bevezetését megelőzően vagy azt követően csökkentek, a dömpingkülönbözöket ezen alacsonyabb exportárak figyelembevételével újra lehet számítani.

(3) Ha az e cikk szerinti újbóli vizsgálat a dömping növekedését állapítja meg, a Tanács – konzultációt követően – a Bizottság javaslatára és az exportárakra vonatkozó újabb megállapításokkal összhangban módosíthatja a hatályban levő intézkedéseket. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az e cikk alapján kivetett dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a Tanács által eredetileg kivetett vám összegének kétszeresét.

(4) Az e cikk szerinti újbóli vizsgálatok mindegyikére alkalmazni kell az 5. és 6. cikk vonatkozó rendelkezéseit, azzal a kivétellel, hogy az ilyen újbóli vizsgálatot késedelem nélkül kell lefolytatni és rendszerint az újbóli vizsgálat megindításától számított hat hónapon belül le kell zárni. Az ilyen újbóli vizsgálatot az újbóli vizsgálat megindításától számított kilenc hónapon belül minden esetben le kell zárni.

A Bizottság az első albekezdésben előírt határidő lejárta előtt legkésőbb egy hónappal intézkedésre irányuló javaslatot nyújt be a Tanácsnak.

Amennyiben az újbóli vizsgálatot az első albekezdésben előírt határidőkön belül nem zárják le, az intézkedések változatlanok maradnak. Az intézkedésnek az e bekezdés alapján való hatályban maradásáról szóló értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni.

(5) A rendes érték állítólagos változásait e cikk alkalmazásakor csak akkor kell figyelembe venni, ha a felülvizsgált rendes értékre vonatkozó bizonyítékokkal megfelelően alátámasztott információkat a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül a Bizottság rendelkezésére bocsátják. Ha a rendes értékek felülvizsgálata a vizsgálat részét képezi, az új vizsgálat befejezéséig az importált termékek nyilvántartásba vétele a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően kötelezővé tehető.

13. cikk

Az intézkedések kijátszása

(1) Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátszzák, az e rendelet alapján kivetett dömpingellenes vámok kiterjeszthetők a hasonló, nem vagy csak kis mértékben módosított termékek harmadik országokból érkező behozatalára; vagy a hasonló, kis mértékben módosított termékeknek az intézkedések hatálya alá tartozó országból érkező behozatalára; vagy a termék alkatrészeinek behozatalára. Ha a hatályban lévő intézkedéseket kijátszzák, a 9. cikknek (5) bekezdésével összhangban kivetett maradék dömpingellenes vámot nem meghaladó dömpingellenes vámot ki lehet terjeszteni az intézkedések hatálya alá tartozó országokban található olyan vállalkozástól érkező behozatalra, amely egyedi vámban részesül. A kijátszás a harmadik országok és a Közösség, vagy az intézkedések hatálya alá tartozó ország egyes vállalkozásai és a Közösség közötti kereskedelem szerkezetének olyan megváltozását jelenti, amely olyan gyakorlat, eljárás vagy munka eredményeként áll elő, amelynek a vám kivetésén kívül semmilyen más megfelelő magyarázata és gazdasági indoka nincs, továbbá amelynek hatása a hasonló termékek árait és/vagy mennyiségét illetően bizonyítottan kárt okoz vagy aláássa a vám javító hatását, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában, szükség esetén a 2. cikk rendelkezéseivel összhangban.

Az első albekezdésben említett gyakorlat, eljárás vagy munka magában foglalja többek között az érintett termék olyan, kis mértékű módosítását, amelynek következtében a termék olyan vámkódok alá tartozik, amely rendszerint nem tartozik az intézkedések hatálya alá, amennyiben a módosítás nem változtatja meg a termék alapvető tulajdonságait; az intézkedések hatálya alá tartozó termékek harmadik országokon keresztül való szállítását; az intézkedések hatálya alá tartozó országokban a kereskedelem szerkezetének és a kereskedelmi csatornáknak az exportőrök és termelők által történő átszervezését, amelynek célja, hogy az

exportőrök és gyártók termékeiket a gyártók termékeire alkalmazandó vámnál alacsonyabb, egyedi vámtétel fizetésére kötelezett termelőkön keresztül exportálják; továbbá a (2) bekezdés szerinti körülmények között az alkatrészeknek a Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelésére irányuló összeszerelési tevékenységet.

(2) A Közösségben vagy egy harmadik országban történő összeszerelési tevékenység akkor minősül a hatályban levő intézkedések kijátszásának, ha:

- a tevékenység a dömpingellenes vizsgálat megindítása óta vagy közvetlenül azelőtt indult, illetve jelentősen megnövekedett, és a kérdéses alkatrészek az intézkedések által érintett országból származnak, és
- az alkatrészek az összeszerelt termék alkatrészei összértékének 60 vagy annál nagyobb százalékát teszik ki, azzal a kivétellel, hogy semmilyen esetben nem tekinthető kijátszásnak, ha a behozott alkatrészekhez az összeszerelési vagy a befejezési művelet során hozzáadott érték magasabb az előállítási költség 25 %-ánál, és
- az aláássa a vám javító hatásait a hasonló összeszerelt termék árai és/vagy mennyiségei tekintetében, és bizonyítékok vannak a dömpingre a hasonló vagy ugyanolyan termékek korábban megállapított rendes értéke vonatkozásában.

(3) E cikk alapján a Bizottság kezdeményezésére vagy a tagállam, illetve bármely érdekelt fél kérelmére vizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz az (1) bekezdésben megállapított tényezőkre vonatkozóan. A vizsgálatot a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően bizottsági rendelettel lehet megindítani, amelyben a vámhatóságot is utasítani lehet arra, hogy tegye kötelezővé a behozatal nyilvántartásba vételét a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően vagy kérjen biztosítékot. A vizsgálatokat, amelyek lefolytatásához a vámhatóságok segítséget nyújthatnak, és amelyeket kilenc hónapon belül le kell zárni, a Bizottság folytatja le. Ha a végkövetkeztésként megállapított tények az intézkedések kiterjesztését indokolják, erről a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság javaslatára a Tanács határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések kiterjesztése attól az időponttól kezdődően hatályos, amikor a 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően a nyilvántartásba vételt kötelezővé tették, vagy amikor biztosítékot kértek. Ennek a rendeletnek a vizsgálatok megindítására és lebonyolítására vonatkozó megfelelő eljárási rendelkezéseit e cikknek megfelelően kell alkalmazni.

(4) A 14. cikk (5) bekezdése szerinti nyilvántartásba vételt, vagy az intézkedéseket nem kell alkalmazni a behozatalra, ha azt olyan vállalkozás végzi, amely mentességet élvez. A megfelelő bizonyítékkal alátámasztott, mentesség iránti kérelmet a vizsgálat megkezdésére vonatkozó bizottsági rendelet által megállapított határidőn belül kell benyújtani. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen kívül kerül sor, mentesség adható az érintett termék olyan gyártójának, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval, továbbá nem vesz részt az intézkedéseknek az e cikk (1) és (2) bekezdése szerinti kijátszásában. Amennyiben a kijátszásra irányuló gyakorlatra, eljárásra vagy munkára a Közösségen belül kerül sor, mentesség adható az olyan importőrnek, aki bizonyítani tudja, hogy nem áll kapcsolatban az intézkedés hatálya alá tartozó gyártóval.

A mentességet a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozata alapján vagy az intézkedések bevezetéséről szóló tanácsi határozat alapján kell megadni, és az a határozatban megállapított ideig és feltételek szerint hatályos.

Amennyiben a 11. cikk (4) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, mentesség adható az intézkedések kiterjesztéséhez vezető vizsgálat lezárását követően is.

Amennyiben legalább egy év eltelt az intézkedések kiterjesztése óta, és amennyiben a mentességet kérelmező vagy kérelmezhető felek száma jelentős, a Bizottság az intézkedések kiterjesztésének felülvizsgálatának kezdeményezése mellett dönthet. Az ilyen felülvizsgálatot a 11. cikk (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatra vonatkozóan, a 11. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban kell végezni.

(5) Az e cikkben foglaltak semmiképpen sem akadályozhatják a vámról vonatkozó hatályos rendelkezések rendes alkalmazását.

14. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az átmeneti vagy végleges dömpingellenes vámokat rendelettel kell kivetni, beszedésükről, az ilyen vámokat kivető rendelet által meghatározott formában, összegben és egyéb kritériumok szerint, a tagállamok gondoskodnak. Az ilyen vámokat az importárakra kivetett rendes vámoaktól, adóktól és egyéb terhektől függetlenül kell beszedni. Egyetlen termékre sem lehet egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámot is kivetni a dömping vagy exporttámogatás miatt előálló egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából.

(2) Az átmeneti vagy végleges dömpingellenes vámokat megállapító rendeleteket és a kötelezettségvállalásokat elfogadó vagy a vizsgálatok, illetve eljárások megszüntetéséről szóló rendeleteket és határozatokat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. Ezek a rendeletek vagy határozatok, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, tartalmazzák különösen az érintett exportőrök nevét, ha lehetséges, vagy az érintett országok nevét, a termék leírását és a dömping, valamint a kár meghatározása szempontjából lényeges tények és szempontok összefoglalását. A rendelet vagy a határozat egy példányát minden esetben meg kell küldeni az ismert érdekelt feleknek. E bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a felülvizsgálatokra is.

(3) E rendelet alapján külön rendelkezéseket lehet elfogadni, különösen a származás fogalmának a közösségi vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ szereplő közös meghatározása vonatkozásában.

⁽¹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

(4) A Közösség érdekében az e rendelet alapján meghozott intézkedések, a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően, a Bizottság határozatával kilenc hónapos időszakra felfüggeszthetők. A felfüggesztés újabb, egy évet meg nem haladó időszakra meghosszabbítható, ha a Tanács a Bizottság javaslatára így határoz. A javaslatot a Tanács elfogadja, hacsak a javaslatnak a Bizottság által történt benyújtását követő egy hónapon belül egyszerű többséggel a javaslat elutasítása mellett nem dönt. Az intézkedések csak akkor felfüggeszthetők fel, ha a piaci viszonyok átmenetileg olyan mértékben megváltoznak, hogy a felfüggesztés eredményeként további kár nem valószínűsíthető, és ha a közösség gazdasági ágazata lehetőséget kapott észrevételei megtételére és ezeket az észrevételeket figyelembe is vették. Amennyiben a felfüggesztés már nem indokolt, konzultációt követően, az intézkedéseket bármikor vissza lehet állítani.

(5) A tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően a Bizottság a vámhatóságokat a behozott termékek nyilvántartásba vételéhez szükséges lépések megtételére utasíthatja, annak érdekében, hogy később ezen importtermékek ellen az intézkedések a nyilvántartásba vétel időpontjától alkalmazhatók legyenek. A nyilvántartásba vételi kötelezettséget a közösségi gazdasági ágazatnak egy ilyen intézkedés indokoltságát megfelelően bizonyító kérelme után lehet az importtermékekre bevezetni. A nyilvántartásba vételt rendelettel kell bevezetni, amelynek meg kell határoznia az intézkedés célját és, adott esetben, a lehetséges jövőbeli kötelezettség becsült összegét. Az importtermékekre kilenc hónavnál hosszabb idejű nyilvántartásba vételi kötelezettséget nem lehet megállapítani.

(6) A tagállamok minden hónapban jelentést terjesztenek a Bizottság elé a vizsgált és az intézkedések hatálya alá eső termékek importforgalmáról és az e rendelet alapján beszedett vámok összegéről.

(7) A (6) bekezdés sérelme nélkül, a Bizottság – eseti alapon – kérheti a tagállamoktól, hogy az intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséhez szükséges információt nyújtsák be. E tekintetben a 6. cikk (3) és (4) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni. Az e cikk alapján a tagállamok által benyújtott információkra a 19. cikk (6) bekezdésének rendelkezései vonatkoznak.

15. cikk

Konzultációk

(1) Az e rendeletben előírt valamennyi konzultációra egy olyan tanácsadó bizottság keretében kerül sor, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, és amelyben az elnöki tisztelet a Bizottság képviselője látja el. Egy tagállam kérésére vagy a Bizottság kezdeményezésére a konzultációt azonnal le kell folytatni, és minden esetben olyan időtartamon belül, amely az e rendeletben előírt határidők betartását lehetővé teszi.

(2) A bizottság ülését a bizottság elnöke hívja össze. Az elnök a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ülést megelőző 10 munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.

(3) Szükség esetén a konzultáció írásban is lefolytatható; ez esetben a Bizottság értesíti a tagállamokat és meghatározza a véleményük kifejtésére vagy a szóbeli konzultáció kérésére nyitva álló határidőt, feltéve, hogy e konzultáció, amelyet az elnök készít elő, megtartható azon időtartamon belül, amely az e rendeletben előírt határidők betartását lehetővé teszi.

(4) A konzultációk különösen a következőkre vonatkoznak:

- a) a dömping fennállása és a dömpingkülönbség megállapításának módszerei;
- b) a kár fennállása és mértéke;
- c) a dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés;
- d) azok az intézkedések, amelyek az adott körülmények között megfelelő a dömping által okozott kár elhárítására vagy orvoslására, valamint az ilyen intézkedések alkalmazásának részletes szabályai.

16. cikk

Ellenőrző látogatások

(1) A Bizottság az általa szükségesnek tartott esetben látogatásokat tesz az importőrök, exportőrök, kereskedők, képviselők, gyártók, kereskedelmi szövetségek és szervezetek által nyilvántartott adatok megvizsgálása, továbbá a dömpinggel és a károkkal kapcsolatos információk ellenőrzése érdekében. Ha kellő időben nem érkezik megfelelő válasz, az ellenőrző látogatásra nem kerül sor.

(2) Szükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, és hogy ez utóbbi a vizsgálatot nem ellenzi. Az érintett cégek beleegyezésének kézhezvétele után a Bizottság értesíti az exportáló ország hatóságait a felkeresendő cégek nevééről és címéről, valamint az egyeztetett időpontokról.

(3) Az érintett cégeket tájékoztatni kell az ellenőrző látogatások során ellenőrizendő információk jellegéről és minden más, az ilyen látogatások során nyújtandó információról, ez azonban nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az ellenőrzés alatt a szerzett információk ismeretében a Bizottság további részleteket kérjen.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően lefolytatott vizsgálatok során a Bizottságot azon tagállamok tisztviselői segítik, amelyek ezt kérik.

17. cikk

Mintavétel

(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek ésszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához.

(3) A vizsgálat e cikkel összhangban történő korlátozása esetén is ki kell azonban számítani az egyéni dömpingkülönbséget azon eredetileg ki nem választott exportőr vagy gyártó vonatkozásában, aki a szükséges információkat az e rendeletben meghatározott határidőn belül benyújtja, kivéve azt az esetet, ha az exportőrök, illetve a gyártók száma olyan nagy, hogy az egyedi vizsgálatok túlzott terhet jelentenének és akadályoznák a vizsgálat megfelelő időben történő befejezését.

(4) Ha a mintavétel mellett döntenek, de a kiválasztott felek egyike vagy mindegyike olyan mértékben tagadja meg az együttműködést, hogy az a vizsgálat eredményét várhatóan jelentősen befolyásolja, új mintát lehet kiválasztani. Ha azonban az együttműködési készség továbbra is hiányzik vagy nem áll rendelkezésre elegendő idő az új minta kiválasztására, a 18. cikk vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

18. cikk

Az együttműködés hiánya

(1) Azokban az esetekben, ha az érdekelt felek bármelyike megtagadja a szükséges információkhoz való hozzáférést, vagy azokat nem szolgáltatja az e rendeletben megszabott határidőn belül, illetve ha a vizsgálatot jelentősen hátráltatja, a rendelkezésre álló tények alapján átmeneti vagy végleges, megerősítő vagy nemleges ténymegállapítások tehetők. Ha megállapítást nyer, hogy az érdekelt felek bármelyike hamis vagy félrevezető információkat szolgáltatott, ezeket az információkat figyelmen kívül kell hagyni, és a rendelkezésre álló tényeket lehet használni. Az érdekelt feleket tájékoztatni kell az együttműködés hiányának következményeiről.

(2) Ha valamely fél nem számítógép útján feldolgozott választ ad, az nem minősül az együttműködés megtagadásának, feltéve, hogy az érdekelt fél bizonyítani tudja, hogy a válaszadás a kért formában indokolatlan többletterheléssel vagy indokolatlan többletköltséggel járt volna.

(3) Az érdekelt fél által benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagyni, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve, hogy az ésszerűen pontos ténymegállapítást a hiányosságok nem nehezítik meg indokolatlanul, az információk ellenőrizhetők és azokat időben és megfelelő módon nyújtják be, továbbá hogy a fél a legjobb tudása szerint járt el.

(4) A bizonyítékok vagy információk el nem fogadása esetén az azokat szolgáltató felet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Ha a magyarázatok elégtelennek minősülnek, a bizonyítékok vagy információk visszautasításának okait nyilvánosságra kell hozni, és a közzétett ténymegállapításokban fel kell tüntetni.

(5) Ha a megállapítások, köztük a rendes értékre vonatkozók az (1) bekezdés rendelkezésein alapulnak, ideértve a panaszban benyújtott információkat, akkor ezeket – amennyiben az kivitelezhető és a vizsgálat határidejének figyelembevételével – ellenőrzésképpen össze kell hasonlítani a rendelkezésre álló, független forrásból származó információkkal, így például a közzétett árlistákkal, hivatalos importstatisztikákkal és vámnyilatkozatokkal, vagy a többi érdekelt fél által a vizsgálat során nyújtott információkkal.

Az ilyen információk a világpiacra vagy, adott esetben, más reprezentatív piacokra vonatkozó releváns adatokat tartalmazhatnak.

(6) Ha valamelyik érdekelt fél nem, vagy csak részben működik együtt, és ezáltal lényeges információkat visszatart, előfordulhat, hogy számára az eredmény kevésbé lesz kedvező annál, mint abban az esetben, ha együttműködött volna.

19. cikk

Bizalmas információk

(1) Bármely, természeténél fogva bizalmas információt (például, amelynek nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatna egy versenytársat vagy jelentős mértékben hátrányosan érintené az információt szolgáltató személyt, illetve azt, akitől ez a személy az információt szerzett) vagy amelyet a vizsgálatban érintett felek ilyenként bocsátottak rendelkezésre, a hatóságoknak, alapos indok esetén, bizalmasként kell kezelniük.

(2) A bizalmas információt rendelkezésre bocsátó érdekelt feleknek ezekről az adatokról egy nem titkos összefoglalót kell készíteniük. Ezeknek az összefoglalóknak kellően részletesnek kell lenniük annak érdekében, hogy azokból a bizalmas információk lényege megfelelően érthető legyen. Kivételes esetben a felek jelezhetik, hogy ezen információk nem alkalmasak ilyen összefoglalásra. Ilyen kivételes esetben nyilatkozni kell azon okokról, amelyek miatt az összefoglalás nem lehetséges.

(3) Ha a bizalmas kezelésre irányuló kérelem nem látszik indokoltnak, és ha az információ szolgáltatója nem hajlandó az információt rendelkezésre bocsátani vagy engedélyezni annak vázlatos vagy összefoglalt nyilvánosságra hozatalát, az ilyen információt figyelmen kívül lehet hagyni, kivéve, ha arra megfelelő források kielégítően bizonyítják az információ helyességét. A bizalmas kezelésre irányuló kérelmek önkényesen nem utasíthatók el.

(4) E cikk nem zárja ki sem az általános információknak, különösen az e rendelet alapján hozott határozatok alapjául szolgáló okoknak a Közösség hatóságai által történő nyilvánosságra hozatalát, sem a Közösség által figyelembe vett bizonyítékok nyilvánosságra hozatalát, amennyiben ezen okok bírósági eljárás során történő indoklása azt szükségessé teszi. Az ilyen nyilvánosságra hozatalnál figyelembe kell venni az érintett felek ahhoz fűződő törvényes érdekét, hogy üzleti titkaik ne kerüljenek nyilvánosságra.

(5) A Tanács, a Bizottság és a tagállamok, illetve ezek tisztviselői az információ szolgáltatójának külön engedélye nélkül nem fedhetnek fel semmi olyan, az e rendelet alapján kapott információt, amelynek a bizalmas kezelését az információ szolgáltatója kérte. A Bizottság és a tagállamok között kicserélt információkat vagy a 15. cikk szerint lefolytatott konzultációval kapcsolatos információkat, illetve azokat a belső dokumentumokat, amelyeket a Közösség vagy a tagállamok hatóságai készítettek, nem lehet nyilvánosságra hozni, kivéve az e rendelet által kifejezetten meghatározott esetekben.

(6) Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy az egyes vizsgálatok során kapott információkat az érintett termékkel kapcsolatban folytatott azonos eljárás keretén belül egy másik vizsgálat megindítására használják fel.

20. cikk

Nyilvánosságra hozatal

(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre átmeneti intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az átmeneti intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az átmeneti intézkedések során alkalmazottaktól.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott végső nyilvánosságra hozatalra irányuló kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és amennyiben átmeneti vám alkalmazására került sor, a kérelmet a Bizottságnak az átmeneti vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül meg kell kapnia. Ha átmeneti vám alkalmazására nem került sor, a feleknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság által előírt határidőn belül kérhessék a végső nyilvánosságra hozatalt.

(4) A végső nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a végleges határozat vagy a 9. cikk szerinti, a végső intézkedésre irányuló javaslat Bizottságnak történő benyújtása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon, ezeket az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal a Bizottság vagy a Tanács által meghozható döntéseket nem befolyásolja, de amennyiben ezek a döntések eltérő tényeken és szempontokon alapulnak, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végső nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott előterjesztéseket csak akkor lehet figyelembe venni, ha azokat a Bizottság által, az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő, az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett, 10 napnál nem lehet kevesebb.

21. cikk

Közösségi érdek

(1) Annak megállapítása, hogy a Közösség érdekeinek védelme tesz-e beavatkozást szükségessé, a különböző érdekek összességének, mint a hazai gazdasági ágazat, a felhasználók és a fogyasztók érdekeinek értékelésén kell alapulnia; és ezen cikk értelmében ilyen megállapítás csak akkor tehető, ha a (2) bekezdésnek megfelelően minden fél lehetőséget kapott álláspontja ismertetésére. Egy ilyen vizsgálat során különös figyelemmel kell lenni a kárt okozó dömping kereskedelmet torzító hatásai megszüntetésének és a hatékony verseny visszaállításának szükségességére. A feltárt dömping és kár alapján megállapított intézkedések nem alkalmazhatók, ha az összes benyújtott információ alapján a hatóságok egyértelműen arra a következtetésre jutottak, hogy az ilyen intézkedések alkalmazása nem szolgálja a Közösség érdekeit.

(2) Annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő alappal rendelkezzenek ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjanak venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése közösségi érdeket szolgál-e vagy sem, a panaszosok, az importőrök és képviselői szerveik, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviselői szervek a dömpingellenes vizsgálat megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.

(3) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, meghallgatást kérhetnek. Az ilyen kérelemnek helyt kell adni,

ha azt a (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül nyújtják be, és abban megindokolják, hogy a Közösség érdekei szempontjából a felek meghallgatására miért van szükség.

(4) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, a kivetett átmeneti vámok alkalmazásával kapcsolatban észrevételeket tehetnek. Ezeket az észrevételeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az ilyen intézkedések hatálybalépésétől számított egy hónapon belül megérkeznek. Az észrevételeket vagy azok megfelelő összefoglalását a többi fél rendelkezésére kell bocsátani, akik jogosultak ezen észrevételekre válaszolni.

(5) A Bizottság a megfelelően benyújtott információkat és azok reprezentativitásának mértékét megvizsgálja, és az elemzés eredményét, érdemi véleményével együtt, továbbítja a tanácsadó bizottságnak. A tanácsadó bizottságban kifejtett álláspontok mérlegét a Bizottság a 9. cikk alapján megtett javaslatok mindegyikénél figyelembe veszi.

(6) Azok a felek, akik a (2) bekezdéssel összhangban járnak el, kérhetik azoknak a tényeknek és szempontoknak a rendelkezésükre bocsátását, amelyekre majd várhatóan a végső határozatok alapulnak. Az ilyen információkat – a Bizottság, illetve a Tanács későbbi határozatának tiszteletben tartásával – a lehető legteljesebb mértékben rendelkezésre kell bocsátani.

(7) Az információkat csak akkor lehet figyelembe venni, ha hitelességüket tényleges bizonyítékok támasztják alá.

22. cikk

Záró rendelkezések

Ez a rendelet nem zárja ki a következők alkalmazását:

- a Közösség és harmadik országok által kötött megállapodásokban lefektetett különleges szabályok;
- a mezőgazdasági ágazatra vonatkozó közösségi rendeletek és a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról szóló, 1993. december 6-i, 3448/93/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾, a glükózzról és a laktózzról szóló, 2006. november 7-i 1667/2006/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ valamint, az ovalbuminra és laktalbuminra vonatkozó közös kereskedelmi rendszerről szóló, 1975. október 29-i 2783/75/EGK ⁽³⁾ tanácsi rendelet. E rendeletet az itt említett rendeletek kiegészítéseként és az azokban foglalt, a dömpingellenes vámok alkalmazását kizáró rendelkezésektől való eltérésként kell alkalmazni;
- különleges intézkedések, feltéve, hogy azok a GATT keretén belül vállalt kötelezettségekkel nem ellentétesek.

⁽¹⁾ HL L 318., 1993.12.20., 18. o.

⁽²⁾ HL L 312., 2006.11.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 282., 1975.11.1., 104. o.

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az I. mellékletben említett jogi aktusokkal módosított 384/96/EK rendelet hatályát veszti.

A 384/96/EK rendelet hatályon kívül helyezése azonban az annak alapján megkezdett eljárások érvényességét nem érinti.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. november 30-án.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat erre a rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni, a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

24. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

a Tanács részéről
az elnök
S. O. LITTORIN

I. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS EGYMÁST KÖVETŐ MÓDOSÍTÁSAINAK JEGYZÉKE

A Tanács 384/96/EK rendelete

(HL L 56., 1996.3.6., 1. o.)

A Tanács 2331/96/EK rendelete

(HL L 317., 1996.12.6., 1. o.)

A Tanács 905/98/EK rendelete

(HL L 128., 1998.4.30., 18. o.)

A Tanács 2238/2000/EK rendelete

(HL L 257., 2000.10.11., 2. o.)

A Tanács 1972/2002/EK rendelete

(HL L 305., 2002.11.7., 1. o.)

A Tanács 461/2004/EK rendelete

(HL L 77., 2004.3.13., 12. o.)

1. cikk

3. cikk, kizárólag a 384/96/EK rendeletre való hivatkozás tekintetében

A Tanács 2117/2005/EK rendelete

(HL L 340., 2005.12.23., 17. o.)

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

384/96/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (3) bekezdés, első mondat	2. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
2. cikk, (3) bekezdés, második mondat	2. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	2. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (5) bekezdés, első mondat	2. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
2. cikk, (5) bekezdés, második mondat	2. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés
2. cikk, (5) bekezdés, második és harmadik albekezdés	2. cikk, (5) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
2. cikk, (6)–(9) bekezdés	2. cikk, (6)–(9) bekezdés
2. cikk, (10) bekezdés, a)–h) pont	2. cikk, (10) bekezdés, a)–h) pont
2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, első mondat	2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, első albekezdés
2. cikk, (10) bekezdés i) pont, második mondat	2. cikk, (10) bekezdés, i) pont, második albekezdés
2. cikk, (10) bekezdés, j) és k) pont	2. cikk, (10) bekezdés, j) és k) pont
2. cikk, (11) és (12) bekezdés	2. cikk, (11) és (12) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés, bevezető fordulat és a) és b) pont
3. cikk, (3) bekezdés	3. cikk (3) bekezdés
3. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (4) bekezdés, bevezető fordulat és a) és b) pont
3. cikk, (5)–(9) bekezdés	3. cikk, (5)–(9) bekezdés
4. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat	4. cikk, (1) bekezdés, bevezető fordulat
4. cikk, (1) bekezdés, a) pont	4. cikk, (1) bekezdés, a) pont
4. cikk, (1) bekezdés, b) pont	4. cikk, (1) bekezdés, b) pont, bevezető fordulat és i) és ii) alpont
4. cikk, (2) bekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, bevezető fordulat és a), b) és c) pont
	4. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
4. cikk, (3) és (4) bekezdés	4. cikk, (3) és (4) bekezdés
5.-22. cikk	5.-22. cikk
23. cikk	—
—	23. cikk
24. cikk, (1) bekezdés	24. cikk, egyetlen bekezdése
24. cikk, (2) bekezdés	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet